

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 213. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm5127.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu faldt denne Forklaring mig uformodenlig i Haand paa en Tid, da hver Christen kan see at Antichristens Time nærmer sig med stærke Skridt, da en Mand sad paa Frankrigs Throne og udstrakke sit Jernspiir over hardtad hele Europa, som, saavidt Mennesker kan dømmes, indvor²¹⁴tes lignede den beskrevne Tyran meer end nogen i Christenheden før haver, hvis Hændelser og Bedrifter havde den forunderligste Lighed med de hist afbildede, som alt længe af Mange, der agtede paa Skriftens Spaadomme var anseet for Antichrist, som tillod at Man kaldte ham *almægtig*, som ikke fortaf det Ønske at sammensmelte alle Religjoner, som, uden at vække Forundring kunde tiltaget sig Guderang som Roms Cæsarer, for hvis Støtte Millioner i en vantroe, feig og egennyttig Tid bestemt vilde knælet, saasart han havde befalet det, paa hvis Vink tjenstagtige Aander bestemt vilde været rede til at forvirre og forføre Folkene med løgnagtige Mirakler, der netop nu, formedelst de physiske Videnskabers Tilstand, og den almindelige Sløvhed, ere mulige. Nu spørger jeg, om det var andet muligt, end at mit Øie og mine Tanker maatte under Forklaringens Læsning falde paa Napoleon, om jeg som Christen ei maatte i Talen see et af de Midler, hvorved Gud vilde advare og styrke sine Udvalgte, om jeg ikke maatte ansee det for min Skyldighed at kundgiøre den, saasart enten Fædrelandets Forhold til Napoleon forandredes, eller naar den Time kom, da det lød: Man bør adlyde Gud mere end Menneskene, naar nemlig Napoleon begyndte aabenbar at befeide Christendommen og gjorde derved min *Formodning til Vished*. Timen kom, da Fædrelandet erklærede sig for Napoleons Fiende, jeg biede ikke til det var afgjort, hvo der skulde seire, thi jeg troede det vilde blive Napoleon, thi ²¹⁵ikke min Sikkerhed, men de Christnes betimelige Advarsel, og min Adfærds Ulastelighed var det jeg havde mest for Øine. Nu synes Lodden kastet og Faren forbi, men at det er saa, troer ingen betænksom Christen. Endnu hersker den samme Vantro i Landene, endnu færdes der en feig, kraftløs og overmodig Slægt, som elsker Verden og de Ting, som ere af Verden, som er rede til af Frygt og andre verdslige Hensigter at forgode de Verdens Herrer, som have Magten, og holder sig skadesløs ved at haane dem der have mistet den, ved at nægte og trodse den Herrernes Herre og Kongernes Konge, Som haver *al Magt* i Himmelen og paa Jorden. Og nu skulde en Christen tænke, at *Verdens Riis er brudt*, at Smerterne ere tilende, at Plagerne ere bortvegne? Nei, nei, der staaer skrevet: *naar de sige her er Fred, her er ingen Fare, da skal Fordærvelsen hastelig falde dem over, som Pinen en frugtsommelig Kvinde, og de skal ikke undflye*. Prof. maae gjerne kalde mig Spaamand og hvad ham lyster, men det siger jeg, ei som Prophet, men som *Christen* med Bibelen og Tidens Tegn for Øie, at skeer der ei en snar Omvendelse i Landene til Gud og Hans Christus, Noget der, desværre, er langt fra at være rimeligt, da vil den samme Slægt, der nu jubler og trodser, komme til at bløde og hyle under Sværd og store Plager, da vil der i dens Dage igienkomme en Tyran, der spænder dem i Aag, og ²¹⁶reiser Afgudsaltre iblandt dem, saa de skal, midt i den Alder de bespottelig have kaldt Oplysningens, knæle for Menneskeværk, og troe de groveste Løgne som Gud udskikker til Sandheds Foragtere. Hvad nu det Verdens Riis og Djævelens Redskab skal kaldes med Navn, det er Smaating, og neppe tør Nogen sige, han veed det tilvisse, men det vil jeg ikke dølgge, at jeg mener de Elendige komme endnu til at knæle for den Napoleon, de nu foragte, til at lovsynge og forgode ham, hvis Uretfærdighed og Ugudelighed de selv saa høit have bevidnet, og da skal hver Christen takke Gud for Advarselen Han gav dem, fornemmelig i Sit eget Ord, men og ved den Gamles Tale, hvem Daarer kalde en Dosmer.